

Oddbjørn Brubakk

MINNEORD

JON BIRGER HAUG

FINN KORSRUD

BENT VON DER LIPPE

OLE DIDRIK LÆRUM

BJØRN MYRVANG

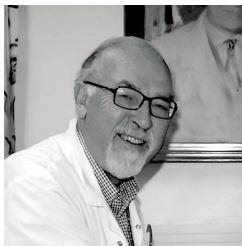

Foto: Arild Mæland

Hedersmannen, vår gode venn og kollega Oddbjørn Brubakk døde 28. august, 79 år gammel. Han var født og vokste opp i Ålvik i Hardanger med foreldre fra Sunnmøre. Etter examen artium ved Voss offentlig landsgymnas studerte han medisin ved universitetene i Oslo og Bergen i årene 1960–66. Turnus- og militærtjeneste avtjente han i Troms, og siden spesialiserte han seg i indremedisin ved Haukeland universitetssjukehus og Sarpsborg sykehus. I 1979 tok han doktorgrad med avhandling om målinger av hjertet med ultralyd.

Etter at grenspesialiteten infeksjonssykdommer ble opprettet, konsentrerte han seg om dette fagområdet og var i mange år Østfolds ledende infeksjonsmedisiner. Ved Sarpsborg sykehus var han en faglig ener og et betydelig forbilde for mange leger. I 1998 ble han kallet til Ullevål universitetssykehus som avdelingsoverlege ved infeksjonsmedisinsk avdeling og var der en godt likt leder. Ansatte satte særlig pris på hans fremragende miljøskapende evner. I mange år spilte han en aktiv og ledende rolle i det norske infeksjonsmedisinske miljøet, og han er æresmedlem i Norsk forening for infeksjonsmedisin. Spesielt takker vi ham fordi han i 1995 var grunnlegger av medlemsbladet *Pestposten*. Siden var han tidsskriftets redaktør i ti år.

Gjennom hele livet – og inspirert av faren – var musikken Oddbjørns trofaste følgesvenn, og han mestret flere instrumenter. Han var en mester på pianoet og spilte også cello, kontrabass og gitar. Dertil var han svært allsidig i sin musikksmak: klassisk musikk, jazz,

viser – han var glad i det meste. Som jazzpianist imponerte han med sine improvisasjoner. På alle sine ulike bosteder var han aktiv musiker. I Sarpsborg var han venn av og spilte sammen med den legendariske gitarvirtuosen Robert Normann, og i Oslo ledet han med stor glede et salongorkester de siste ti år av sitt liv.

Oddbjørn var en populær og vennsæl mann i mange kretser, og vi som skriver disse minneord, føler vi representerer en stor gruppe venner og kolleger når vi sier farvel til Oddbjørn. Vi takker for langt og godt vennskap, vi vil savne ham. Samtidig sender vi dypfølte kondolanser til familien han var så glad i.

Publisert: 4. november 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0572
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no